

Република Србија
УПРАВНИ СУД
16 У. 10141/15
20.11.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Стева Ђурановића, председника већа, Гордане Гајић Салзбергер и Маријане Тафра Мирков, чланова већа, са судским помоћником Данијелом Поповић, као записничарем, решавајући о тужби тужиље **АА** из _____, поднетој против туженог Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности, ради поништаја решења број 07-00-01676/2015-06 од 12.06.2015. године, у предмету приступа информацијама од јавног значаја, у нејавној седници већа одржаној дана 20.11.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба **СЕ** **ОДБИЈА**.

II ОДБИЈА СЕ предног тужиље **АА** из _____, за ослобађање од плаћања судске таксе на тужбу и одлуку.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је као неоснована жалба тужиље изјављена против против закључка "Телеком Србија" а.д. бр.132304/1-2015 од 09.04.2015.године, којим је одбачен њех захтев од 07.10.2013.године за остваривање права у вези са обрадом података о личности **ББ**.

Тужбом поднетом Управном суду дана 06.07.2015.године, тужила оспорава законитост оспореног решења наводећи да у спроведеном поступку тужени није поступио по правилима поступка и да није правилно применио материјално право, наводећи да није поступљено у складу са чланом 24. став 1 тачка 2. Закона о слободном приступу информацијама јер тужени није донео одлуку у законом прописаном року од 30 дана. Предлаже да суд поништи оспорено решење.

Тужени орган је у одговору на тужбу остао у свему при разлозима из образложења оспореног решења и предлаже да суд тужбу одбије.

Управни суд је, у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), решио предмет спора без одржавања усмене расправе, сматрајући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, па је испитујући законитост оспореног

решења у границама захтева из тужбе у смислу члана 41. став 1. Закона о управним споровима, након оцене навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари нашао да је тужба неоснована.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је ожалбеним закључком првостепеног органа одбачен захтев тужиље од 07.10.2013.године за остаривање права у вези са обрадом података о личности **ББ**. Наиме тужиља се као пуномоћник **ББ** дана 07.10.2013.године у складу са чланом 24.став 1 и чл.34.Закона о заштити података о личности као и члана 42.Устава РС обратила првостепеном органу захтевом за остваривање права у вези са обрадом података о личности носиоца претплатничког права на телефонски прикључак 011/2631-712, **ББ** из

, да је првостепени орган дописом од 21.10.2013.године од тужиље тражио да у складу са чл.24. став 3 наведеног закона достави доказ о сродству са **ББ**. јер се ради о преминулом лицу, односно извод из матичне књиге рођених јер достављено пуномоћје не може бити основ за позитивно решавање захтева с обзиром на то да је исто престало смрћу даваоца пуномоћја. Другостепени орган је поступајући по жалби тужиље изјављеној против одговора на захтев дана 11.03.2014.године донео решење број: 07-00-3426/2013-06 којим је првостепеном органу наложено да одлучи по захтеву тужиље за остваривање права у вези са обрадом података о личности у складу са релевантним одредбама Закона. Поступајући по налогу решења 07-00-3426/2013-06 првостепени орган донео закључак о одбацивању захтева позивајући се на члан 24.став 6 и став 7.Закона о заштити података о личности, јер тужиља у остављеном року није доставила доказ о сродству са преминулом **ББ**

Одредбом члана 10. став 6. Закона о заштити података о личности ("Службени гласник РС" бр.97/08...68/12-Одлука Уставног суда 107/12) прописано је да пристанак за обраду података о лицу које је умрло могу дати супружник, деца са навршених 15 година живота, родитељи, браћа и сестре, односно законски наследник или лице које је за то одредио умрли.

Одредбом члана 24. став 1. истог закона прописано је да се захтев за обавештење, увид и копију подноси руковоцу у писменом облику, а ставом 2.да захтев садржи податке о идентитету подносиоца(име, презиме, име родитеља, датум и место рођења, јединствени матични број грађана), адресу пребивалишта односно боравка, као и друге податке неопходне за контакт, док је ставом 3. истог члана прописано да захтев који подноси законски наследник умрлог лица садржи и податке о идентитету умрлог. Уз захтев се прилаже извод из матичне књиге умрлих, као и доказ о сродству подносиоца са умрлим.

Правилно је, по оцени суда, одлучио тужени орган када је код изнетог чињеничног и правног стања ове управне ствари, у поступку у коме није било повреда правила поступка од битног утицаја на правилност и законитост решавања, донео решење којим је жалбу тужиље одбио као неосновану. Ово са разлога што је првостепени орган поступајући по поднетом захтеву позвао тужиљу да уреди и достави доказ о сродству са преминулом **ББ**, а како тужиља у остављеном року није отклонила недостатке то је тужени правилно закључио да је првостепени орган применом одредбе члана 24. став 7. истог закона правилно донео одлуку да се захтев тужиље одбаци. Осим наведеног имајући у виду неспорну чињеницу да се захтев односи на преминуло лице, а пристанак на обраду података о лицу које је умрло могу дати законски наследници или лице које је за време живота одредио умрли сагласно одредби члана 10.став 6. истог закона, то је по оцени овог суда правилно тужени закључио да је првостепени орган правилно поступио када је од тужиље тражио да достави извод из матичне књиге рођених или оставишко решење ради доказивања својства законског наследника из покојне **ББ**, па је правилном применом чл.43. Закона о заштити података о личности и чл.230. став 1.

Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРГ" бр. 33/98, 31/01 и "Службени гласник РС" бр. 30/10) одбио жалбу тужиле као неосновану дајући за своју одлуку јасне и на закону засноване разлоге које је прихватио и овај суд а који се наводима тужбе не доводе у сумњу.

Управни суд је ценио наводе тужбе да је решење незаконито јер није донет у законом прописаном року од 30 дана па налази да ови наводи нису основани. Ово јер је рок из члана 24. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја остављен органу за поступање, инструктивног карактера и резултат процепе законодавца о времену уобичајено потребном да се спроведе поступак и донесе одлука у овој управној ствари. Протеком тога рока не престаје право нити обавеза органа да одлучује, нити је као правна последица прописано да је одлука незаконита само из разлога што је донета након протекла тог рока. Право странке да орган по њеном захтеву одлучи у прописаном року заштићено је кроз институт ћутања управе.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиле, Управни суд је, применом члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I диспозитива пресуде.

Тужилца је поднеском од 05.11.2015.године тражила да је суд ослободи од плаћања судску такса уз образложење да са својим приходима, као корисник најниже пензије у Републици Србији, у износу од 13.288,01 динара месечно, без штете по своје издржавање није у могућности да сноси трошкове судске таксе. Уз поднети предлог приложила је уверење Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање Филијала Београд од 22.10.2015. године, о укупно исплаћеним пензијама у периоду јул-септембар 2015.године.

Ценећи предлог тужиле за ослобађање од плаћања судске таксе на тужбу и одлуку, суд имајући у виду вредност меродавну за наплату таксе и висину средства из којих се подносилац предлога издржава, као и све остале околности, налази да се нису стекли услови из члана 10. Закона о судским таксама ("Службени гласник РС" број 28/97...31/09) за ослобађање тужиле од плаћања судских такса на тужбу и одлуку, те је одлучио као у ставу II диспозитива.

Са изложеног без утицаја су на другачију судску одлуку, наводи тужиле да има више поступака пред овим судом, те да без штете по своје издржавање није у могућности да сноси трошкове судске таксе, будући да тужилца не испуњава законом предвиђене услове за ослобађање од плаћања судске таксе.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 20.11.2015. године, 16 У. 10141/15

Записничар
Данијела Поповић,с.р.

Председник већа-судија
Стево Ђурановић,с.р.

СР/ЈЗ

